

Ympäristöministeriö

Viite Lausuntopyyntönne 5.7.2013

Asia **LAUSUNTO LUONNOKSESTA VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI ERÄIDEN
MAA- JA PUUTARHALOUDESTA PERÄISIN OLEVIENTÄ PÄÄSTÖJEN RAJOIT-
TAMISESTA**

Maa- ja metsätalousministeriö kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto valmisteilla olevasta asetuksesta. Lausuntona todetaan seuraavaa.

Nitraattiasetuksen uudistamiseksi asetettu työryhmä ei työnsä aikana saavuttanut yhteisymmärrystä esityksen sisällöstä. Nyt lausunnolla oleva ehdotus ei sellaisenaan kelpaa asetuksen pohjaksi, vaan keskustelua tulee vielä jatkaa lukuisten ehdotuksesta annettujen eriävien mielipiteiden sekä lausunnoissa esiin tuotavien seikkojen ratkaisemiseksi.

Ympäristöministeriön 28.10.2011 asettaman työryhmän tehtävänä oli laatia ehdotus uudistetusta nitraattiasetuksesta. Nykyisellä valtioneuvoston asetuksella (931/2000) maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta pannaan täytäntöön vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12.12.1991 annettu Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivi (91/676/ETY). Työryhmän työ laajeni käsittämään myös orgaanisten lannoitevalmisteiden käytön ja varastoinnin säätelyä, ilmansuojeluun liittyvää lantaloiden kattamisvaatimusta sekä fosforin käyttörajoituksia, mitä alkuperäinen tehtäväksianto ei pitänyt sisällään. Samalla ehdotetun asetuksen nimi muuttui. Työryhmän työ laajeni siis varsin paljon alkuperäisestä toimeksiannosta.

Ehdotetun asetuksen taloudelliset vaikutukset sekä toiminnanharjoittajille että valvojille tulisi arvioida esitettyä tarkemmin. ELY-keskuksissa asetus toisi merkittäviä lisätoimia sekä E- että Y-vastuualueille. Esimerkiksi tulvanalaisten alueiden määrittely koko maahan on ELY-keskuksille uusi tehtävä. Vaikka paikkatietoanalyysi tulvanalaisista alueista voitaisiin tehdä kohtuullisen pienin kustannuksin, tietojen tarkentaminen tilakohtaiseen ja valvonnan käyttöön soveltuvaksi aiheuttaisi merkittäviä kustannusvaihteluksia.

Ehdotettuun asetukseen sisältyvillä vaatimuksilla on suoria taloudellisia vaikutuksia viljelijöille ja ne lisäävät viljelijöiden suoria kustannuksia (esim. rakennusten sijoittamista koskevat rajoitukset, lantaloiden kattamisvaatimus, lantaloiden suuremmat tilavaatimukset, fosforin sisällyttäminen vaatimukseen, lisätyt kirjanpitovelvoitteet, typpilannoitusrajoitukset) heikentäen maatalouden muutenkin heikkoa kannattavuutta.

Jatkovalmistelussa tulisi selvittää kohdekohtaiset kustannuslaskelmat kaikkien uusien vaatimusten vaikutuksista, jotta ehdotettuja toimenpiteitä voidaan arvioida realistisesti myös tilatasolla. Tämä koskee ainakin rakentamisen sijoittamista koskevia kieltoja, lantalatilavuuksien kasvattamista, lantaloiden erityyppisiä kattamisvaatimuksia suunnittelu-, rakentamis- ja viranomaiskustannuksineen sekä ruokinta- ja juottopaikkojen kattamisvaatimuksia ja tarvittavan lannanlevityskaluston hankintaa. Maa- ja metsätalousministeriön arvion mukaan esimerkiksi 2000 kuution lietelantasäiliön kiinteä katto aiheuttaisi noin 46 000 €:n ylimääräisen kustannuksen tilalle. Lantaloiden kategorinen kattamisvaatimus lisää maatilojen kustannuksia aina, kun rakennetaan uusi kotieläinrakennus tai olemassa olevaa rakennusta laajennetaan tai peruskorjataan. Pakollinen kattaminen poistaisi myös käytännössä mahdollisuuden ns. laguunivarastojen rakentamiseen, mikä puolestaan vähentäisi kiinnostusta etäsäiliöiden rakentamiseen, kasvinviljelytilojen lannan vastaanottamiseen ja siten lannan käytön tehostamiseen. Kattamistarve olisi jätettävä ympäristöluvuissa tapauskohtaisesti päätettäväksi asiaksi. Nykyisin tuetun rakentamisen ja nitraattiasetuksen lantaloiden tilavuusvaatimukset ovat yhtenevät ja tähän tulee pyrkiä myös tulevaisuudessa. MTT:n ja SYKE:n tekemän selvityksen mukaan nykyisissä lantalatilavaatimuksissa on tarkistamisen tarvetta ja keskustelua tästä on syytä jatkaa. Lannan erilaiset prosessointitavat, kuten separointi tai biokaasutus vaikuttavat varastointitarpeeseen ja ne on otettava mitoituksissa huomioon.

Eläinsuojien ja rakennelmien sijoittamista koskevista rajoituksista ei maa- ja metsätalousministeriön käsityksen mukaan voida säätää valtioneuvoston asetuksella, vaikka asetusluonnokseen liittyvässä muistiossa vedotaan ympäristönsuojelulain antamaan valtuutukseen. Esimerkiksi sijoittamiskielto pohjavesialueelle voi johtaa elinkeinon harjoittajan kannalta kohtuuttomiin ja epätasa-arvoisiin tilanteisiin muuhun elinkeinotoimintaan verrattuna. Ehdotuksen kaltaiset, tiettyyn elinkeinotoiminnan harjoittamiseen kohdistuvat ehdottomat rakennuskieltoalueet tiettyntyyppiselle rakentamiselle tarkkoine metrimäärineen ovat lainsäädännöllä säädettäviä. Mahdollisesti oikeampi paikka rakennusten sijoittamista koskeville rajoituksille voisi olla esimerkiksi tai maankäyttö- ja rakennuslaki (132/1999), jolla kaikkea muutakin rakentamistoimintaa Suomessa ohjataan. Siinä arviointi on säädetty tehtäväksi tapauskohtaisesti rakentamisen ohjauksen (kaavoitus, rakennuslupa) yhteydessä. Sijoittamiskieltoon on esitetty poikkeus, että sijoittaminen voitaisiin tehdä, jos maaperäselvityksen perusteella osoitettaisiin, että pohjavesien pilaantumista tai sen vaaraa ei aiheuteta. Tällaiset maaperäselvitykset ovat kuitenkin kalliita ja vaativat erityisasiantuntemusta, joten niitä ei voida tehdä elinkeinon harjoittajien toimesta ja toisaalta niiden teettämisen resurssi- ja kustannusvaikutukset viranomaisille olisivat erittäin suuret. On myös otettava huomioon, että teknisesti rakentaminen voidaan ratkaista niin, että haitat pohjavedelle tai muulle ympäristölle voidaan eliminoida. Maa- ja metsätalousministeriön mielestä ei ole asiallisia perusteita säätää maatalousrakentamisen sijoittumisesta tai muusta ohjauksesta eri tavalla kuin muussa rakentamisessa.

Syksyisen lannanlevityksen aikarajoja ei saa kiristää. Aikarajat on myös linkitettävä yhteen kuivalannan poikkeuksellisen lantapatterivarastoinnin kanssa (8 §) siten, että kuivalannan varastointi aumassa on kielletty 1.11. - 15.1. ja aumaan varastoidun kuivalannan levittäminen voi tapahtua 1.4. - 1.11. Päivämäärä 15.1. on asetettava, jotta erityisesti emolehmätuotannossa yleinen kuivikepohjien siirtäminen lantapattereihin odottamaan keväistä lannan levitystä olisi työteknisesti käytännössä mahdollista.

Asetuksen määräykset eivät anna viranomaiselle mahdollisuuksia harkintaan tai vähäiseenkin poikkeamiseen. Ympäristönsuojelulakiin on saatava poikkeusmahdollisuus nitraattiasetuksen ehdoista (esimerkiksi lannanlevityspäivämääristä) silloin, kun viljelijästä riippumattomista ylivoimaisista esteistä johtuen määräysten noudattaminen on mahdotonta.

Jotta lannoituskieltoalat olisivat yhteensopivia tukijärjestelmien kanssa, valvonta olisi mahdollisimman yksinkertaista ja hallinnollista taakkaa voitaisiin keventää, olisi ne määrättävä seuraavasti: typpilannoitus on kielletty 3 metriä lähempänä vesistöä, seuraavalla viidellä metrillä saa levittää typpilannoitteita vain sijoittamalla, jos kaltevuus on yli 2 %, ja lannan pintalevitys on kielletty pelloilla, joiden keskimääräinen kaltevuus ylittää 10 prosenttia.

Nitraattiasetuksessa säädettävät lannan ja typpilannoitteiden käyttömäärät ja -tavat on sovitettava yhteen valmisteilla olevan ympäristökorvauksen ehtojen kanssa niin, että viljelijälle jää kohtuulliset mahdollisuudet saada pelloilta hyvälaatuista satoa. Yhteensopivuus edellyttäisi vielä seuraavia muutoksia ehdotukseen: syysrypsin ja -rapsin typpitasoksi kivennäismailla 210 kg/ha/v; ehdotetusta kolmesta perunaryhmästä tulisi muodostaa kaksi: Varhaisperuna typpitasoilla 100 ja 90 kg/ha/v ja muu peruna tasoilla 130 ja 90 kg/ha/v. Ympäristökorvauksen ja nitraattiasetuksen vaatimusten yhteensovittamiseksi kevätruikiin typpilannoitus kivennäismailla tulisi olla 180 kg/ha/v ja syysvehnän, ruisvehnän ja spelttivehnän luvut 210 (kivennäismailla) ja 150 (eloperäisillä mailla) sekä vastaavasti juurekset 210 ja 180. Ehdotettu jako kivennäismaihin ja eloperäisiin maihin edellyttää maalajitietoa, ei viljavuusluokkatietoa, joten 10 § 2 mom. on korjattava tältä osin.

Jotta lannan ja lannoitteiden syksyinen typen levitys sopisivat yhteen, syyslannoitusrajaksi eloperäisillä mailla tulisi määrätä 30 kg. Sama taso olisi loogisuuden vuoksi asetettava myös syysvehnälle, ruisvehnälle ja spelttivehnälle. Loogista olisi myös siirtää syksyisen levityksen määrittely (1.9.) pykälään taulukon sijasta. Ei saisi syntyä tilannetta, jossa syksyllä kasvustoa perustettaessa saisi levittää lantaa tai orgaanisia lannoitevalmisteita vähemmän kuin ilman kasvuston perustamista.

Maa- ja metsätalousministeriö ei pidä perusteltuna fosforin käyttömäärien rajoittamista osana ehdotettua asetusta. Kaikki fosforiin liittyvät kohdat on poistettava ja keskityttävä typen käytön säätelyyn alkuperäisen toimeksiannon ja nitraattidirektiivin mukaisesti. Fosforisäätely on turhaa myös siksi, että fosforin käyttömääriä lannoituksessa rajoitetaan jo maa- ja metsätalousministeriön lannoitevalmistelain (539/2006) nojalla antamalla asetuksella lannoitevalmisteista 24/11 (Dnro 1784/12/2011).

Lannan ravinnepitoisuuksien määrittämisessä olisi käytettävä pääsääntöisesti lanta-analyysin tai lanta-
taulukon arvoa. Näiden keskiarvon käyttö olisi sen sijaan oltava suosituksena.

Uusien määräysten olisi tultava voimaan vasta 1.4.2015, jolloin niihin liittyvä tiedotus, koulutus, neuvonta ja täydentävien ehtojen valvonta voidaan sovittaa yhteen EU:n yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen kanssa.

Osa nitraattidirektiivistä kuuluu EU:n maataloustukien ns. täydentävien ehtojen lakisääteisiin hoitovälineisiin ja sitä valvotaan osana täydentävien ehtojen valvontaa (maataloushallinto valvoo). Direktiivin ehtojen rikkominen saattaa aiheuttaa viljelijälle huomattavia maataloustukien vähennyksiä. Maa- ja metsätalousministeriön mielestä ehdotetussa asetuksessa tulee olla hallinnollisen selkeyden ja toiminnanharjoittajien oikeusturvan takaamiseksi selvästi erotettavissa ne nitraattidirektiivistä tulevat vaatimukset, joita maataloushallinto valvoo osana EU:n yhteisen maatalouspolitiikan täydentäviä ehtoja.

Kiinteille pakkaamattomille orgaanisille lannoitevalmisteille tarvittaisiin muutaman kuukauden väliaikainen varastointimahdollisuus kuivalannalle esitettävän, lantavarastointiin liittyvän poikkeuksen tapaan. Kaikkien orgaanisten lannoitteiden aumavarastoinnin rajoittaminen luonnoksen esittämällä tavalla heikentää mahdollisuuksia ravinteiden ja orgaanisen aineksen kierrättämiselle sekä nykyistä laajemmalle hyötykäytölle. Vaatimukset eivät ole orgaanisten lannoitevalmisteiden osalta tarkoituksenmukaisia nitraattiasetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Asetukseen tulisi lisätä esim. 8b §, jossa asetettaisiin tällaisen varastoinnin ehdot.

Yksityiskohtaisia erilliskommentteja

Asetuksen viimeistelyssä on kiinnitettävä huomiota terminologiaan. On käytävä selkeästi ilmi, milloin otsikossa tai pykälissä on kyse lannasta ja milloin lannoitevalmisteesta ja milloin molemmista. Sama koskee myös muistiotekstiä.

2 § Soveltaminen

4 momenttiin sisältyvä viittaus eläintautilakiin ehdotetaan poistettavaksi. Momentissa mainittu laki (55/1980) on kumottu uudella eläintautilailla (441/2013). Uudessa laissa ei kuitenkaan säädetä eläimistä saatavista lannoitevalmisteista tai niiden raaka-aineista, vaan eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelystä ja käytöstä on valmisteilla erillinen laki. Uuden eläintautilain siirtymäsäännöksillä on jätetty kumotusta eläintautilaista voimaan muutamia sivutuotteita koskevia lainkohtia, joita noudatetaan sivutuotelain voimaantuloon asti.

4 momentti sisältää asioita, jotka on säädelty jo muissa laissa. Onko näiden maininta tässä yhteydessä tarpeen?

3 § Määritelmät

Määritelmissä on mukana talousvesikäytössä oleva kaivo. Kaivon määritelmä ei näyttäisi kattavan yhdyskuntien tai esimerkiksi yritystoiminnan käytössä olevia pohjavedenottamoita. Kuitenkin 4, 8 ja 10 §:n rajoitukset olisivat tärkeitä vedenottamoiden vedenlaadun varmistamiseksi yksityisiä kaivoja suurempien vedenottamoiden lähialueilla.

Tulvanalaisen alueen määrittelyä on syytä tarkentaa ja muuttaa vastaamaan tulvariskien hallinnan nykykäytäntöjä. Esimerkiksi perustelumistiössä voisi todeta, että tulvanalainen alue määritellään vesistöjen tulvimisesta tai merenpinnan noususta aiheutuvan tulvariskin perusteella. Kerran 20 vuodessa toistuva tulva soveltuu raja-arvoksi esimerkiksi satovahinkojen korvauskysymyksissä ja varastoidessa kuivalantaa tilapäisesti. Tulvariskien huomioon ottamisesta rakentamisessa on säädetty maankäyttö- ja rakennuslaissa. Asia on otettava huomioon jo kaavoitusvaiheessa.

Vesistöä pienempien uomien tulvat sekä hulevesitulvat ovat vaikeammin määriteltävissä ja tällaisten tulva-alueiden määrittely olisi sillä saatavaan hyötyyn nähden kallista. Asetusluonnoksessa onkin käytetty näissä tapauksissa asianmukaisesti etäisyyteen perustuvia raja-arvoja.

4 § Eläinsuojien ja rakennelmien sijoittaminen

Eläinsuojien ja niihin liittyvän muun rakentamisen sijoittamisen rajoittamista ei tule säätää esityksen mukaisesti asetuksella, vaan lainsäätösä.

Eläinsuojien sijoittamiselle tulvanalaiselle alueelle voisi olla hyvä määrittää kriteerit. Oikea paikka kokonaisvaltaiselle asian tarkastelulle olisi esimerkiksi maankäyttö- ja rakennuslaissa sekä rakennusluvan myöntämisen yhteydessä.

Niillä alueilla¹, joilta on laadittu vesistötulvakarttoja ja joiden lähtötiedot riittävät suuruusluokkaa kuvaavan arvioinnin tekemiseen, eläinsuojia² on kerran 20 vuodessa ja sitä useammin tulvivilla alueilla 7 kpl, kerran 50 vuodessa 8 kpl ja kerran 100 vuodessa 20 kpl.

3)-kohtaan tulisi lisätä vesistön, kaivon ja lähteen lisäksi merenrannikko.

Ensimmäiseen momenttiin tulisi lisätä: ja pidempiaikaista eli yli kolme kuukautta kestävää pakkaamattomien orgaanisten lannoitevalmisteiden varastointitilaa. Tätä ei tarvita, jos 8b § toteutuu.

¹ Vesistötulvakarttoja on laadittu kaikkiaan 83 alueelta, joista n. 50:llä ko. tiedot ovat saatavilla. Näiden alueiden tulva-alueen koko yhteensä, 100 vuoden tulvalla, on n. 83 000 ha, josta peltolohkokasterin mukaan peltopinta-alaa on 45 % (lähde SYKE).

² Valvonta- ja kuormitustietojärjestelmässä (VAHTI) olevat eläinsuojat

5 § Lannan varastointi

Käsitettä tuotantoeläin ei ole määritelty. Tähän saattaa liittyä ongelmia ottaen huomioon mm. se, että muuhun lainsäädäntöön sisältyy erilaisia tuotantoeläimen ja hyötyeläimen määritelmiä. Esim. eläinten lääkitsemisestä annetussa laissa (617/1997) käytettävään tuotantoeläimen käsitteeseen sisältyvät mm. porot.

1 momentissa otetaan käyttöön käsite lantala, jolla tarkoitetaan lannan varastointitilaa. Käsitteen käyttönotosta huolimatta pykälän 2 momentissa säädetään varastointitilan riittävydestä ja 4 momentissa erillisestä varastointitilasta, minkä lisäksi 7 §:ssä säädetään varastointitilojen rakenteiden tiiviyydestä ja varastointitilojen kattamisesta. Asetuksen loogisuuden vuoksi olisi suotavaa, että kun termi lantala on käyttöön otettu, sitä käytettäisiin johdonmukaisesti. Muutoin voi syntyä epäselvyyttä mm. sen suhteen, koskevatko 7 §:n vaatimukset lantalan lisäksi myös sille vaihtoehtoisia lannan varastointipaikkoja kuten 5 §:n 3 momentissa tarkoitettua katoksessa sijaitsevaa tiivisrakenteista alustaa (5 §:n 3 momentti).

6 §:ään ehdotetaan uutta muotoilua seuraavasti:

6 § Orgaanisten lannoitevalmisteiden pidempiaikainen varastointi tilalla

Pakkaamattomana toimitettavia orgaanisia lannoitevalmisteita vastaanottavalla tai valmistavalla tilalla tulee olla joko vastaanotettavan tai valmistettavan määrän mukaan mitoitettava erillinen varastointitila tai orgaaniset lannoitevalmisteet on varastoitava tiivispohjaisella alustalla. Nesteiden pääsy ympäristöön tulee estää alustan muotoilulla, riittävällä kuivikkeiden käytöllä tai johtamalla nesteet vesitiiviiseen umpisäiliöön. Lannoitevalmisteet on tarvittaessa peitettävä joko peitteellä tai vähintään 10 cm:n turve- tai muulla vastaavalla kerroksella valumien ja haihtumisen estämiseksi.

Jaloittelualueiden valumavedet ja säilörehun valmistuksessa syntyvä puristeneste on otettava talteen ja varastoitava tiiviissä säiliössä, ellei niitä käsitellä erillisessä puhdistamossa. Momentti saattaa olla väärässä pykälässä.

Jos tilalla varastoidaan pakkaamattomia kiinteitä orgaanisia lannoitevalmisteita enintään 20 m³ vuodessa, voidaan kiinteät orgaaniset lannoitevalmisteet varastoida siirtolavalla tai muulla vastaavalla tiivisrakenteisella alustalla, joka on katoksessa tai joka voidaan kattaa peitteellä tai 10 cm turvekerroksella.

Erillistä varastointitilaa kiinteille orgaanisille lannoitevalmisteille ei kuitenkaan edellytetä tilalta, joka vastaanottaa ja varastoi väliaikaisesti kiinteitä orgaanisia lannoitevalmisteita pellolla levitystä odottamassa miten jäljempänä 8 b §:n 1 momentissa on säädetty.

Orgaanisten lannoitevalmisteiden varastoinnissa noudatetaan lisäksi mitä edellä 5 §:n 5 momentissa on säädetty lannan varastoinnista pellolla levitystä odottamassa.

7 § Varastointia koskevat rakenteelliset vaatimukset

Olisi hyvä tarkastaa, että kaikki varastointia koskevat rakenteelliset vaatimukset sisällytettäisiin tähän pykälään.

Toiseen momenttiin tulisi lisätä ja hyväksyä kuivalantalan kattamiseksi riittävä turvekerros, koska myös kuorettuma hyväksytään kelluvaksi katteeksi naudan lietelannalla.

Ehdotus tekstiksi: Lannan ja pakkaamattomien orgaanisten lannoitevalmisteiden kanssa välittömässä kosketuksessa olevan varaston osan, kuten laatan, seinän, kourun ja vastaavan tulee olla vesitiivistä materiaalia.

8 § Kuivalannan varastointi poikkeustilanteessa

Poikkeustilanteella on varautumisen suunnittelussa vakiintunut merkityksensä, joka ei kata 8 §:n tarkoittamia tilanteita. Poikkeustilanteen sijaan tulisikin puhua esimerkiksi häiriö- tai erityistilanteesta.

8 §:ssä tulisi puhua 3 §:n määritelmän mukaisesti tulvanalaisesta alueesta eikä tulva-alueesta.

Toiseen momenttiin tulisi lisätä vesistön, valtaojan tai talousvesikaivon (talousvesikäytössä olevan kaivon) lisäksi merenrannikko.

Toiseen momenttiin tulisi lisätä säännöt auman pohjustamisesta ja peittämisestä, kuten nykyisen asetuksen liitteessä on säädetty lantapatterista.

Pykälässä otetaan käyttöön termi lantapatteri, jolla tarkoitetaan aumaa. Kuitenkin jatkossa asetuksessa käytetään ainoastaan termiä auma, muttei kertaakaan käsitettä lantapatteri. Kannattaisi harkita termin lantapatteri poistamista asetuksesta. Toinen vaihtoehto voisi olla pykälän 1 momentin kirjoittaminen seuraavasti: "...voidaan ...varastoida lantapatterissa (*auma*)..."

Esitetään uutta 8b §:ää.

8b § Kiinteiden pakkaamattomien orgaanisten lannoitevalmisteiden väliaikainen varastointi pellolla

Kiinteitä pakkaamattomia orgaanisia lannoitevalmisteita voidaan varastoida pelloilla aumassa, jos väliaikaisesta varastoinnista ei aiheudu vesistön pilaantumista tai sen vaaraa. Tilalla valmistettavaa tai vastaanotettavaa kiinteää orgaanista lannoitevalmistetta voidaan varastoida pellolla enintään kolmen kuukauden ajan (helmi-toukokuu) levitystä odottamassa, mikäli orgaanisen lannoitevalmisteen kuiva-ainepitoisuus on vähintään 30 % ja se on asianmukaisesti peitetty valumien estämiseksi.

Kiinteiden orgaanisten lannoitevalmisteiden varastointi aumassa pohjavesialueella ja tulva-alueella on kielletty. Kiinteiden orgaanisten lannoitteiden varastointi aumassa on kielletty 1.11. - 15.1. välisenä aikana. Aumaan varastoitu kiinteä orgaaninen lannoitevalmiste on levitettävän auman perustamisvuonna 1.4. - 1.11. välisenä aikana.

Auma on sijoitettava kantavalle maalle tasaisen peltolohkon keskelle tai loivasti kaltevalla pellolla lähelle pellon yläreunaa. Aumaa ei saa sijoittaa alle 100 metrin etäisyydelle vesistöstä, valtaojasta tai talousvesikäytössä olevasta kaivosta eikä alle 5 metrin etäisyydelle ojasta.

Lisättävä säännöt auman pohjustamisesta ja peittämisestä kuten nykyisen asetuksen liitteessä on säädetty lantapatterista.

9 § Ilmoitus kuivalannan varastoinnista poikkeustapauksissa

Lisättävä ilmoitusvelvollisuus myös 8b §:ssä tarkoitetusta varastoinnista.

10 § Lannoitteiden käyttö

Otsikon tulisi olla lannan ja lannoitevalmisteiden käyttö?

6 momenttiin tulisi lisätä vesistön lisäksi merenrannikko.

Koska lannoitteiden käytön rajoitukset eivät koske pohjavesialueita, 7. momentissa olisi tärkeää mainita yksittäisiä kaivoja suuremmat vedenottamot (ks. 3 §:n korjausehdotus).

Tarvittavan vyöhykkeen leveyden tapauskohtainen selvittäminen kaikissa tapauksissa on kustannuksiltaan kallista. Voisikin olla parempi säätää vain minimietäisyydestä (esim. 30 m), josta tapauskohtaisesti

ti voitaisiin poiketa, jos etäisyys katsottaisiin riittämättömäksi esimerkiksi yhdyskunnan vedenoton vuoksi.

11 § Typpilannoitemäärät

Liukoisen typen määrän vähentäminen pohjavesialueilla on suositeltavaa, mutta vaatimuksena sitä ei pitäisi esittää.

12 § Fosforilannoitemäärät

Pykälä on tarpeeton.

14 § Toiminnanharjoittajan kirjanpitovelvollisuus

Fosforitietojen kirjaaminen ja myös typpitietojen kasvulohkokohtaisuus tulisi poistaa.

Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että asetuksen jatkovalmistelussa tulee ottaa huomioon kannattavan maatalouden harjoittamisen edellytysten turvaaminen sekä valvonnan kohtuullisuus ja tarkoituksenmukaisuus. Lisääntyvät vaatimukset kasvattaisivat myös hallinnollista taakkaa ja voisivat entisestään pidentää esimerkiksi eläinsuojien ympäristölupien käsittelyaikoja.

Kansliapäällikkö

Jaana Husu-Kallio

Maatalousneuvos

Arja-Leena Kirvesniemi

